

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5Tos/39/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124010277
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6124010277.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD. a sudcov JUDr. Štefana Nováka, LL.M. a JUDr. Štefana Juhása, v trestnej veci odsúdeného A. B., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona a iné, prejednal na neverejnom zasadnutí konanom dňa 28. mája 2024 v Banskej Bystrici sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, pracoviska Brezno č. k. 9Nt/10/2024-51 zo dňa 8. apríla 2024 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica, pracoviska Brezno č. k. 9Nt/10/2024-51 zo dňa 08. 04. 2024 samosudca podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku zamietol návrh odsúdeného A. B. zo dňa 11. 03. 2024 na povolenie obnovy konania v znení doplnenia zo dňa 05. 04. 2024 vo veci vedenej na Okresnom súde Brezno pod sp. zn. BR-4T/4/2021 v prospech odsúdeného.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený prostredníctvom obhajkyne sťažnosť, ktorú odôvodnil podaním doručeným okresnému súdu dňa 08. 04. 2024. Zastával názor, že procesný postup prvostupňového súdu vo vzťahu k jeho zamietnutiu návrhu nie je správny a zákonný a preto sa domáha nápravy. Žiadal o vypočutie svedkov: C. D., ktorá môže potvrdiť, čo mu aj prezentuje v ich telefonických rozhovoroch, že výživné jej na maloleté deti uhradil. Vykonanie konfrontácie medzi ním a C. D.. E. B., ktorá potvrdí skutočnosť, že sa staral o deti po všetkých stránkach, či už finančných, výchovných ako aj zabezpečoval starostlivosť o domácnosť. Starostu Val'kovne, úradníčky komunitného centra Val'kovňa, ktorí majú informácie o tom, že výpovede svedkov uvedené v obžalobe, nie sú pravdivé. Zároveň navrhol ich konfrontáciu. Uviedol, že sa zľakol dĺžky trestu, ktorá by mu hrozila za daný skutok bez mimoriadneho zníženia trestu, t. j. 1 až 5 rokov, a tak radšej z obavy vysokej výšky trestu, vinu priznal. Trval však na tom, že sa skutok nestal tak, ako je uvedený v obžalobe a cíti sa nevinne. Ďalej mal za to, že uviedol také skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli skôr, teda v pôvodnom konaní a predchádzajúcich návrhoch na povolenie obnovy konania, súdu známe. Skutočnosťou súdu skôr neznámou sa pritom rozumie objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci v zmysle § 2 ods. 10 Trestného poriadku. Poukázal na § 2 ods. 19 Trestného poriadku ako aj na zásadu bezprostrednosti. Je presvedčený nielen o tom, že obnova konania je dôvodná vzhľadom na existenciu nových dôkazov, ktoré boli skôr neznáme, či nevykonané, ale tiež o tom, že sú schopné odôvodniť iné, ako už vydané rozhodnutie vo veci. Vzhľadom na uvedené preto navrhol, aby krajský súd preskúmal uznesenie okresného súdu a následne rozhodol tak, že obnovu konania povolí.

Podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku, pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd nadriadený, zistil, že sťažnosť podal odsúdený ako oprávnená osoba v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému bola prípustná. Následne preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému odsúdený podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Odsúdený A. B. bol rozsudkom Okresného súdu Brezno č. k. BR-4T/4/2021-446 zo dňa 04. 08. 2021, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 5To/44/2022-502 zo dňa 08. 11. 2022 uznaný vinným v bode 1/ zo samostatného prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona v znení účinnom do 31. 08. 2010 s poukazom na § 138 písm. b), j) Trestného zákona, v bode 2/ zo samostatného prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona v znení účinnom do 31. 12. 2015, s poukazom na § 138 písm. b), j) Trestného zákona, v bode 3/ zo samostatného prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona v platnom znení, s poukazom na § 138 písm. b), j) Trestného zákona, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov nepodmienečne, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podaním doručeným okresnému súdu dňa 14. 03. 2024, ktoré doplnil prostredníctvom obhajkyne podaním zo dňa 08. 04. 2024, odsúdený požiadal o povolenie obnovy konania vo vyššie uvedenej veci. V návrhu napádal spôsob vedenia konania, či dokazovania, ktoré bolo podľa jeho názoru nedostatočne vykonané, navrhol vypočuť svedkov C. D., E. B., starostu Vaľkovne a úradníčky komunitného centra Vaľkovňa.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku, obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Skutočnosťou skôr neznámou v zmysle citovaného ustanovenia je potrebné rozumieť určitý objektívne existujúci jav, ktorý je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Dôkaz predtým neznámy môže byť taký dôkaz, ktorý v pôvodnom konaní nebol vykonaný, alebo taký, ktorý síce bol v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom. Existenciu nových skutočností v konaní o povolení obnovy konania je zároveň potrebné preukázať.

Pri posudzovaní podmienok obnovy konania podľa citovaného zákonného ustanovenia súd hodnotí návrh z dvoch hľadísk, a to či ide o skutočnosti alebo dôkazy predtým súdu neznáme a zároveň či by tieto skutočnosti alebo dôkazy samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi známymi už v pôvodnom konaní mohli viesť k inému rozhodnutiu, než je pôvodné právoplatné rozhodnutie uvedené v § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Sťažnostný súd poznamenáva, že skúmanie, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú tak kvalifikované, že sú spôsobilé samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné, než pôvodné právoplatné rozhodnutie, sa realizuje porovnaním doteraz vykonaných dôkazov a doterajšieho skutkového zistenia uvedeného vo výroku právoplatného rozhodnutia, s dôkaznou silou a významom novo tvrdených skutočností a novo navrhovaných dôkazov. Pre pozitívne rozhodnutie o návrhu na povolenie obnovy konania musí byť výsledkom tohto skúmania dôvodný predpoklad pre možnú zmenu pôvodného právoplatného rozhodnutia.

V konaní o obnove sa však nepreskúmava zákonnosť a odôvodnenosť pôvodného rozhodnutia, ale len otázka, či nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré boli v tomto konaní uplatnené, boli orgánom činným v trestnom konaní a súdu v čase rozhodnutia neznáme a zároveň, či by samy o sebe alebo v spojení s inými dôkazmi boli spôsobilé odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo treste.

Uznesenie okresného súdu, ktorým bolo rozhodnuté o zamietnutí návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, je správne a zákonné, a za také možno považovať aj jeho odôvodnenie, preto sa s ním krajský súd stotožnil a v podrobnostiach naň poukazuje.

Pri posudzovaní sťažnosti odsúdeného proti napadnutému uzneseniu okresného súdu v kontexte celého doterajšieho predchádzajúceho konania ani krajský súd nezistil, že by konanie o návrhu odsúdeného prinieslo nové skutočnosti alebo dôkazy, okresnému súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi skôr známymi odôvodniť iné ako súdom prijaté rozhodnutie. V prvom rade je potrebné poukázať na to, že odsúdený v pôvodnom (základnom) trestnom konaní urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný a okresný súd toto vyhlásenie prijal. Bol súdom riadne poučený, že súdom prijaté vyhlásenie je neodvolateľné, a tým aj nenapadnuteľné, či už riadnym alebo mimoriadnym opravným prostriedkom. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní nevyplýva žiadna taká skutočnosť, že by bol odsúdený k takémuto vyhláseniu nútený a jeho vyhlásenie je teda vyjadrením jeho postoja k spáchanej trestnej činnosti. Vzhľadom na uvedené nebolo vykonané dokazovanie v rozsahu priznania odsúdeného a súd vykonal len dôkazy súvisiace s výrokom o treste. Pokiaľ vo vzťahu k výroku o vine navrhol vykonať dokazovanie vypočutím svedkov C. D., E. B., starostu Vaľkovne a úradníčok komunitného centra Vaľkovňa, okresný súd správne poukázal na to, že odsúdený chcel uvedenými dôkazmi preukázať skutočnosť, že sa o svoje deti riadne staral, avšak predmetom konania bolo, že si odsúdený neplnil vyživovaciu povinnosť na svoje maloleté deti. Navyše nijakým spôsobom nepreukázal, že zameškané výživné či už v časti alebo v celosti uhradil. Nejde preto o nové dôkazy, ktoré z objektívnych dôvodov nebolo možné vykonať počas pôvodného konania. Navyše ani ich prípadné vypočutie, by vzhľadom na vyhlásenie viny odsúdeným neovplyvnilo pôvodné rozhodnutie. Odsúdený zároveň pri uznaní viny v pôvodnom konaní súhlasil s právnou kvalifikáciou skutku, tak ako bola uvedená v obžalobe. V tejto súvislosti sťažnostný súd zdôrazňuje, že k zmene právnej kvalifikácie spáchaného skutku obnova konania ako inštitút mimoriadneho opravného prostriedku nemôže slúžiť.

S poukazom na predtým uvedené uložený trest vo výmere 18 mesiacov nepodmienečne nemožno považovať za taký, ktorý by bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu, za ktorý bol A. B. odsúdený, ani k jeho pomerom, ani ktorý by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Záverom preto krajský súd konštatuje, že odsúdeným navrhované dôkazy nie sú v spojení s už skôr známymi dôkazmi takého charakteru a dôkazného významu, vzhľadom na dôkaznú silu a hodnotu, ako aj komplexnosť a rozsah dôkazov vykonaných v pôvodnom konaní, aby mohli mať zásadný vplyv na právoplatné rozhodnutie o jeho vine a treste, resp., ktoré by mohli viesť k inému meritórnemu rozhodnutiu v uvedenom konaní.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Z uvedených dôvodov senát krajského súdu sťažnosť odsúdeného v súlade s citovaným ustanovením ako nedôvodnú zamietol, a to pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.